

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Stowja će
Swójbny statok
A twój swjatoł
Zradny je.

Za staw sprócnj
Npoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwał,
Swěrnje dželał
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes ma
Njeh či khma
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel F.

• Sserbske njedželske lopjeno. •

Wudawa so kóždu sobotu w Smolerjez knižicizšćerni w Budyschinje a je tam ja schwórtlětnu přehledyatu 75 pj. dostacž

7. njedžela po swjatej Trojizy.

Jan. 6, 47—51.

Žně tu řu. Ratař czehnje řabe won a jeho řořa namaka bohate džělo. Sorno, kotrež je wuřywał, je řřhadřako, je rostko a řrawiko, a Bój luby řnjes je nam wobarnował, řřtoř je nam wobradřřla jeho hnada. Řjany, wjeřelj řohnowany czař to je, a hdyž teř runje w řnjach ratař w pocze řwojeho woblicřa ma džělacž wot rano řabe hacž do wjeřwora, dha tola, řo wjeřeljo nad bohactwom, kotrež řmě domořřřowacž do řwojich brořnjow, pōřnaje řako ř nowa, řo pfacři řnjesowe řlubjenje kōžde lěto, řo, tał dołho, hacž řemja řtacž budže, njedyřbi pšęřtacž řřw a řně. A ř ratarjom řo wjeřeli wřřhōń lud; pšęřtoř je jeho džělo řohnowane bohacze, dha ma wuřřřř ř teho wřřřo, řřtoř na řemi byđli. Dha pał potom teř njęchany řabycž, džakne wutrobj pōřbēhnęč horje ř řwojemu Bōhu, kiž cřini, řo ř nami hiřęcze kōńz njeje; dha cřemj cřęřč a řřwalbu dacž temu, kiž nař řohnuje a datwa nam řiwnořč a potřębnosč wřřřřę narięje řařřřřř a dořtojnosęje. Derje wēmj, a řmř to řřonili w cřęřřim, řady nař leřazym czařu, kał wjele wotwřřuje wot prawnych, bohactych řnjow. A tola, řo byđmř njęřřřili wřřę řwoje myřle na to jene, kał byđmř mēli řwōj wřřędny řřlęb. Wjele je wřř, kiž řu w tajřim řwonřnym pōřřowanjju, w tajřich řemřřřř starořčřach řabřřli na to najwřřřřę, najwřřřřę, na to jene, kał mōřli dopomhacž duřřř ř węcřnemu řiwjenju. Jeřuř nam potařa w nariřim řřowje, řřto je nam nuřne ř tajřemu węcřnemu řiwjenju. Po tuthm řřowje pñajřmř:

Jeřuř řřřřřř je tōń řřlęb teho řiwjenja!

I. Kał nuřnje trjebamř tajři řřlęb!

II. Kał cřemř teř mř wot tuteho řřlęba řęřč!

I. Jeřuř řřřřřř je tōń řřlęb teho řiwjenja! Kał nuřnje trjebamř tajři řřlęb! Sřobu jene třř najwřřřřřř pñarięnjow w řiwjenju jenowřřwřř cřřowjeřow, kał řřřřř ludow je było we wřřęch czařach pñarięnje wo wřřędny řřlęb. To mōře bycž w czařach řřřř pñarięnje, kał wřřřř wēmj, řo řu w lęřach, w kotřřřř bęchř řřřę řně, kñaje byle, w kotřřřř řu cřřowjeřowjo po řřowřřřřřř wumřřřli, dořęł na wřřędny řřlębje pōřřowawřę. Wot wřřędneho řřlęba wotwřřuje tał pšęř mēru wjele we řwōjbnyh, kał w ludowym řiwjenju. Sřobu najęęřřřř starořč drje je, hdyž je muřa w řalřaku řřęđena a wōlij w řaranje je woteřřerał. Bōh řwojeje wōcři njeřamřnje pšęřčřřwo tajřej nuřř, kał budžemř teř tu w nariřim řřowje potařani na jeho pomoz, kotřřř wōń iřraelsřim džęcřom potřęči w puřčřinje, hdyž jim da ř njebeř mana. A Jeřuř je řam derje wjeđřał, řo njemōřęřę ludej dacž domoj hič řje řęđę, hdyž bęřę tam wōłolo njeho řřřowadřęny w puřčřinje, řo by řřřřřř řęho pñędowanje, ale je nariřęřř třř 5000.

Tał dycřimř teř mř jako řřęřęřřřjenjo na tuto wřřę pñarięnje řęđřowacž, řo byđmř, řo wē ř modřřw řřřřřřę pñarięnjow, řo řarali wo wřřędny řřlęb řa nariřu řwōjbu, kał řa třř, kiž řu w nuřř a řu potřębni. Jeřoř řo by nam to njebyło to je narięřę, řo njeby nam dořę było, hdyž budže řřę to cřęlo. Węřę, řa wjeřřři džęł cřřowjeřow by to był pñarię řbōřniř, kiž by jim řřřřřřř dał, řjeř pñarię dořacž řiwnořč a potřębnosč.

Pšęřčřřwo temu řřřř Jeřuř tu řwoje řřowje: Wariři wōřřoj řu mana řęđli w puřčřinje, ale woni řu wumřřřli. A njeje dha tał, řo teř najbohactřři nima je wřřę řwōjim bohactwom wñazj, hacž trjeba jeho cřęlo? Njeje dha hiřęcze džęřřa tał, řo řřřřřř,

kaž tam k bohatemu mužej, kiž je spokojom s wunofchom fwojeho pola, praji tež hiščeje dženka k tym, kiž maja myšle jenož ja semfke: Ty blašnje, w tej nozy budže tvoja dušha wot tebe žadana?

Tvoja dušha! Šy dha hižo ras na to myšlil, sčto budže s tvojeje dušhu? Šy na to myšlil, kajta je wona w tebi? Gač je žywa, abo hač je hižo mrtwa? Ta dušha, duch wot Božeho Ducha, dyrbi žywa byč k wěčnemu žiwjenju. Tu čti njemóže ničto pomhač a ničto, kaž nufnje tež trjebašch tajku pomoz we tvojim hrěšnym hubjenfwoje, w kotrymž by šubjenty, budženty satamany! Ale tu pschidže k tebi twój Šbóžnik Jěsuš Khrystuš se fwojeje wjekelej powjesežu: Ja bym tón žiwny khlěb, kiž je s njebyš pschischof; budže-li sčto wot tuteho khlěba jěšč, tón budže žiwny do wěčnosče.

Wěmy pať kať nufnje tajki khlěb trjebamy, a so je nam daty w Khrystušu Jěsušu, dha potom tež dale hladamy:

II. Kať chzenty dha tež my wot tuteho khlěba jěšč? Šdž jěmy fwoj wšchědny khlěb, dha jón žyle horje wofmjemy do šo. Tať dyrbi to tež byč s waschim khlěbom teho žiwjenja. Jěsom Khrysta dyrbimy žyle do šo horjehracž, s nim dyrbimy hromadže frosčž, wón dyrbi w naš byčž. Wón je to potajnfstwo našeho žiwjenja. Wo tajkim potajnfstwe mnošy njes čłowjekami ničto njewjedža. Wón wšchaf je wjazy, džžli wšchitzy drusy čłowjekajo, wón je Boži Šsyn, wot Wóza we wěčnosčzi porodženy. Žiwjenje, kotrež wón dawa, je njesachodne. Wón posčičža wěčnosčž. Mašch ty žadanje, tvojnu dušhu pschěhnyčž wšchšče semfkeho k wěčnemu, wón tebi to dopjelni.

Dha pať potom je nufne, so Jěsom Khrysta fapšchinnjech s žylej mozu tvojeje wěry. Š temu je wón nam wustajil fwoje fwyate wotkafanje, so bychmy w tym šanym šo sjednali s nim. Ale s tym tola njemóže doščž byčž. To, sčtož Jěsuš Khrystuš nam bohacže posčičža, to dyrbimy stajičž do friedžisny našeho žiwjenja; to, sčtož wón šebi wot naš žada, dyrbi byčž wšchšch wotnyšny fónz, kotryž chzemy dozpicž. To rěka s jěnym šlowom, so dyrbimy šo prózwacžž, čžiničž po tym, sčtož Jěsuš naš wučži, a žyly fwoju nadžiju na to stajičž, so chze wón naš hrěšnikow wutorhnyčž s našeho hubjenfstwa a naš šbóžnych čžiničž. Niž jenož tať, so s jeho wučžby wofmjemy to a tamne, sčto šo nam špoda; niž jenož tať, so drje njedželu mamy ša šnješow džen, a šlužimy dželawy džen šwětej; ale tať, so budže jeho žyła parichona nam pschěšnamjo a pschiklad, tať, so pschezo a wšchudžom šmy Khrystušowi. Njeh je nam to tež hušto wobčežne, njeh dha tež dyrbimy šo dželicž wot teho a tamneho, sčtož běšče nam lube; ale tu je jeničžž tón pučž, na kotryž tu naš wabi naš šnjes. Dha potom tež šhonimy, so je wón tón khlěb teho žiwjenja, jeneho žiwjenja, kotrež nima fwoj fónz w šmjerčži, ale kotrež traje do wěčnosče. Štóż tuteho Jěsuša ma, a sčtož do njeho wěri tón budže žiwny, hačž runje wumrje. Šamjeň. W. w W.

Blidowy spěw.

Čžesč Bohu, Šnješej, dany
Ša dar, kiž wužiwamy,
We pokoju a šrowosčži;
Džaf, bratšja, wótžej dajče
A kěrlušch jaspěwaječe,
Šo s dobrotu naš našyčži.

Wón žohnowanjom wjele
Šo žylej šemi ščele;
Šlód bróšda a sčtom pschinnječe.

We wodach, lěku, holi,
Na kufach a na poli
Šsu jeho džiwny widome.

Šdžž mročžele tež džeja,
A wšchšče šemje šteja,
Te jažne módre njebyšja:
Tam, hačž k najdalšchom' fónzu
Wón štwěčičž kaž šlónzu
A šemju s deščezom napoja.

Tam šwěrinje a ludžom
Wón blido kryje wšchudžom
A šmilnu rufu wotewri;
Ša tajke žohnowanje
A mife wufublanje
Čžesčž jemu dajmy džakowni.

S. Šejler.

Sola.

S lužisčich wobrašow Adolfa Čžerneho.

Wšče to jažo poradžene wjedro, šo džakuju! Bohki sčat běšče mi wobčežny kaž čžžli burnuš; fwoje pučžowanfke bróne, binofl, wacžof, kharu, pschědeščeznik — wšchitko, wšchitko bych najradšcho prjecž čžžny! A tón pót! Gačžrunjež šo runje šwottrežu čžuju tola stajnje, kať mi šažy wustupi na woblicžu, na čžele, na brodže, kať šebi rěčžli na mojim woblicžu pučž pytaju — hrosnje! Š temu wuhiba šo špodny mojeju nohow drobny pěšacžny próch (šamo šo mi s nim huba pjeni) a kladže šo pschihodnje na moje woblicžo, měšcha šo s tymi rěčžkami potu — o! Drje rjany wuhladam....

Najradšcho bych šo tu něhdže do mocha lehnyl a šo šlódkemu šparej pschepodať — ale hdže pať bych potom pschischof? Najbližšcha wješča je hiščeje na tš hodžiny šdaleny. Š žyła njeběšče moja myšl tať pschějara khostanja hódna, kaž by šo to šdalo. Žyła pschiroda wokoło nje njeměješče wo něšchto lěpsče napady. Njewyšchote, šforo nišče kšójny, wobrosčžene s močom a lišchawkami, podobne štolětnym pjecžimužikam štejachu tu we šwětle njehibnje jako w drěmanju, ani jehka šo na nič njepohibnje. Jena pschi druhej, kolo do tola a daloko ščěroko, wšchitke tu s pěšacžneje pódny jenať šajparne wuroščžechu a nad nimi wjelbowawšče šo njebyo tať jednoshajnje módre, tať hrosnje lěnje.... Čžicho, jako by tu ani pšaka njebylo. Wšchitko špi, jenož ja šo tu pachtam po pěšacžnej dróšy a wučžahuju nošy s šhubofeho pšča s hoberškim napinanjom. Še mi pschi kóždej krocželi, jako měť čžazy wostacž w tym hrosnym pšču a w nim jako mumija wustnyčž. A pschezo čžinju tola šažo notu krocžel a wlecžu šo dale. Šdy bych tola s najmješšcha něšajkeho pohibiweho žiweho štworjencžka widžal, hdž by mi tola wješwjerčžka psches hlouwu škocžika abo šajaz psches pučž pschěběhny! Šsu tu pjećža tež lišchki a džiwje šwinje — ale ničto šo njepokaže, wšchitko je pschěd šlónčžnej paru šalěšto do džerow a jamow....

Toła pytnu, so popratwym hačž dotal prajil nješšym, hdže šym šchof. — Šchof šym, prošchu, do Matžakowščeje „hole“.

Běch tu wopusčženty jako lódžnik na morju. Šode mnu pšst, lěš na prawizy, lěš na lěwizy, a prjedy a šady nje, a nade mnu a lěšom — wobloha. Nihdže ani najmješščeje wuwšchiny, nihdže doła — wšcho jena, daloka rutina, kiž šo nješda ani fónza ani mješy měčž, jako morjo. Nihdže wotměnjenja. Wšchudžom kšójny, kiž šo kaž wlošy runaja, jenož

u některých dělách léša wšche a u druhých nižše, wšchitke po sđonkach schěre wot lischawkow — a nicžo wjaz. Delta moch a wrijóš. Sda šo, jako by tu po člowjetu njebylo ani najmjeńšeho šlěda. — Haj, sda šo wam woprawdže njemóžno, šo by tu člowjet žiwý byl — i čim by šo žiwil? Šhiba šo by šwěrinu honil. Ani ploda tu njeje nimo šchichki. Jenož na některých měštnach roscže pšchitronnje brušniza abo holansta jahoda — i žyla šo sda, šo tu ani wody njeje. Šo by šo člowjet smažil, tu šyru pódu i pluhom pšchebrošdžicž, ani wam njenadpadnje.

To je hola, rospšchesczerajo šo na wulkim rumje njes Hornjej, sakskej, a delnjej Sužizy. Tak wona wšchudžom wupada, jenož dale k wječoru thowaja šo u jezěnu šwojich thójnom drobne jěšorki, „haty“, husto pokrhte i běšymi kwětkami poetiškeje hatneje róže.

Š resignaziju krocžu dale. Š resignaziju? Štere i čičim šadwělowanjom! Wšchak šlónzo na njeju šo ani nješiba, šteji na jenyj měštnje nad hłowu, čaš je šnano tak štejo wostal. Wšchitko je nješibne, jenož ja šo tu wlecžu u mortwym powěšje, u nim nješšym kěšbowal na wón žiwizy, njewažil šym šebi jeho čžistotu, wjedžal šym jenož, šo tu njewěje ani najmjeńšeho wěšika a šo je tu žahle kaž u pjezy.

Njewěm, kaš dolho šym po tym židkim pěšku šchol, po tym nješšončnym léšu a žahšym powěšje, šdawašche šo mi, šo je pšchezo pšchipošdije, šo je čaš štejo wostal a šo wotpěčuje.

Ššončnje šawadži do mojeho, pšches dolhu, morwu čžiščinu ščěnkjeheno ššyšenja ššchipjenje, kiž mi u tutej hrošnej wotwopušchěženoscži klinečejše, kaž šandželški špěw. Wostach štejo a šastajich dych, napinach ššyšenje, šo bych šhonil, i wotkal tu witane šwuki pšchitšadžeja. Šwuki šo porjadnje wospjetowachu a pšchitšadžachu i léša po šewej štronje.

Bóšy rošesnach, šo je šnano ššchipjaze kolo podawa, kiž šarěšče čłowška ruka pohibuje. Nětko wuhladam žiwe štworjenje, kaž ja šym, wuhladam čłowjeka!... Pšchitšdže šnano po tutej ščejšyzy, kotruž halle nětklej wuhladam — kajše šbože! Nječ to je, šchtóž chze, wobjimam jeho jako dobrego pšchecžela! Ššchipjenje je ššlynišche, haj, ššyšchu hižo tež praššantje šuchich haložkow pod nohomaj. U nětkle — ššto šo tam šiba? — čžerwjena barba mjes šchtomami! To njeje jenož čłowjet kaž ja, to je holecžka! Mějach hiščeje wotpohlad šwoje wotmyšlenje wuwješč: ju wobjimacž a k šwojennu wutrobnu pšchitšlócžicž. Ale to nješdže. Postrowju, tehodla jenož pěknje: Šomhaj Šóh, a wobrocžu šo k rjanej holecžzy. Čžerwjene, i horzotu a napinanjom rošpalene woblicžo, nahej ruzy a bošy nošy — wšcho jenož kužolesche a wabješche i ovalnyli tworami. Wlošy běchu došpolnje kryte i čžerwjenyj, čžornje wobrubjenym čžěpžom, pod brodu šawšasanyj; brdžicžka běšche i lubošnyj dolčžkom. Šrótkka čžerwjena šuknja běšche šložena do nješšončnych šaldow a pohibow...

Widžu kuteho šudnika pocžintow, kaš wobožnje moršchěži šwoje čžělo a šo nastaji mje poštwaricž; ale prošchu jenož, niž jara šlě. Pohladamy na rjanu poššawu a mamy šwoje wješele — čžehodla nješšohli tež pohladacž na rjane žiwe woblicžo, na rjane wócžko, kiž je wušwětlene i pruhami čłowškeje dušche?... (Ššončjenje pšchichodnje.)

Šyrckej a štat.

W „Ššerbškich Nowinach“ wosjetwi njedawno“ knjes šarac Šchwjela šašadny ša ewangelškich Ššerbow. Wly šo šwješelimy na tym, šo šo šettamy i Delnjej Sužizy. Š wulkeho džěla šu to šamery, kotrež hornjoluzišy duchowni, pšchedewšchěm čži nětk do

Ššutecanškeje pobocžneje konferenzy šjednocženi duchowni, te šamžne. Wot šandženeje našymy šem bu ša nje džělane; na pošednjej šerbškej konferenzy bu hižo něššto dozpite; ta pšchichodna, kotraž šo 22. julija popošdny ¼4 hodž. u Ššerbškim Domje u Budyščinje šendže, nječy naš u tym dobru krocžel dale dotwjedže. Dojednacž tež wona hiščeje njebudže, dofelž porjad ša pšchichodne wutworjenje ewangelškich wošadow kaž ewangelškeje žyrtwje u Šakskej hiščeje ani powšchitkownje jnaty ani dotwuradženy njeje. Šaž konsistorium wosjetwja, šo tuta wulžy wožna wěž noweje šynodže pšchedpokoži a do ššawnošče da, i tym pšchecžom, šo bychu wšchě žyrtwje šwěrne štatow a šjednocženštwu k temu šwoje pšchecža a namjety wuprajše a podaje. Šynoda šo 15. julija u Draždžanach šendže. Šaž je šnate, šmy my Ššerbjo u Lubišškim wotriješu pšches k. šararja lic. Wšróšata Šrodžišchěššaušškeho a u Budyššškim wotriješu pšches k. wšch. wučerjja Šancžku u šynodže šastupjeni. Duž šo nadžijamy, šo tež šerbške pšchecža bjes wušpěcha nješostanu ale šwoje pošne dopjeljenje namataju. Nječ je šynodže a jeje štatow špožčene, šo ša pšchichod našču žyrckej i Šožej pomozu tak šrijaduja, šo tute čžahy powrocženja na wšchěm pošledku tola čžahy žohnowanja běču. Šo Šožej woli wone to wěšče bncž durbja. Na wotšerjemi žyrtwje kaž na jeje štatowami wšchěmi to je, šo wone to tež wopravdže šu. — Do šynody ššuscheja 74 wušwolonych a 12 powolonych šobuššawow, wšcho hromadže potajšim 86; mjes nimi je 38 duchownych a 2 profesoraj theologije na univeršicže u Šipšku; čži drušy šu šaškojo. — To šo i 15. julijom šapocžinaze pošedjenje budže jenož krotke a šawodne. W našymje šo šynoda k dalšchemu wuradžowanju šendže. —

— Štrona nješotwiznych šozialdemokratow Němškeje je šašadny šestajata, kotrež něle ša žyrckej a džělenje žyrtwje wot štata pšacžicž. Š nich džentža ščěšowaze wušběhujemy: 1. Wšchitke direktne a indirektne dawanja a podpjeranja wulkoštata, jenotliwych štatow, gnejnaw a kolmunalnych šwjaššow pšchěštanu. 3. Štat wšda šo wšchěch prawow došladowanja a druhich prawow, kotrež hacž dotal nad nabožnymy šjednocženštwami (Religionsgesellschaften) měješche. 5. Žyrtwinške šwojate dny šo ša šakotške nješšchipoššawaju. Njedžele wostanu dny wotpocžowanja. Šody, jutry a šwatki wostanu, kóžde i dwěmaj dnjomaj wotpocžowanja. Šutry a šwojatti maja šo na wěšty džěš lěta na pšchezo šwjašacž. 6. Wotšerjam wuššawow, kotrež wulkoštatej, ššatej, abo gmjeni ššuscheja abo šu wot tutech modžene, je šakafane, nabožne šwjedjenje šwecžicž abo nabožne ššutki wuššonjecž abo k temu namošwjecž. Do tutech wuššawow je tež šchula ličžena. Tuto šakafanje nješšotka šo nabožneho požadanja jenotliwego. 9. Čhly wobšedženštwu dotalnych žyrtwinnych wošadow wobštejaze we ležomnoščach a twarjenjach, pšchěšdže do wobšedženštwu „powšchitkownošče“ (Gemeinschaft). Š wotměwanju nabožneho ššutkowanja (religiöse Handlungen) pšchewoššata šo twarjenja tym nabožnym towašštwam, kotrež maja šo i nowa tworicž, a to, wšchudžom a pšchezo wobšebje na šašožku wučžinjenjow pšches wšchnošče, kotrež maja šo wo tute twarjenja ššaracž. Šo potrebnoscži a ličžbje šobuššawow tutech nabožnych šjednocženštwow móža šo jenotliwe twarjenja nabožnym šjednocženštwam tež žyle pšchewoššaticž; wobšedžerjo paš wostanu tež tehdy wulkoštat, štat abo gnejnaw. Nabožne šjednocženštwu došštanu tuto powšchitkowne prawo pšches jene wotnaješške wučžinjenje (Mietvertrag), kotrež móžetaj kóždy wupowjedžicž a kotrež je na lěto wobnjesowane. Ša tutón pad nješy nabožne šjednocženje ša čžah wučžinjenja wšchě wudawki ša šđerženje twarjenjow atd. atd. Ššnadž šebi tutón žlyj program nješotwiznych šozialdemokratow pšchecžitaju pšchewoššawarjo tuteje

strony mjes Sserbami a ho potom prafcheja, hacž je to tež jich program!

Runje tat je njewotwižna sozjaldemokratiska strana Němsteje tež wo schuli hwoje sabady festajala. S tuteho něšto dróbnijše knadž ras pojdžišo, dženka jenož tole: Wotstronjenje nabožneho rosmucžowanja; wotstronjenje nabožneho wliwa (religiöse Beeinflussung) w tych druhich wotdželenjach rosmucžowanja. S dobom ho wšchē privatne schule wotstronja a nowe privatne schule ho njeknědža faložicž, to rěka: nabožne rosmucžowanje ho do žyla njemóžne scžini. Theologiske fakulty na uniwersitach ho wotstronja atd. atd. —

S bliska a f daloka.

W Budyščinje seńdže ho pschichodny schtwórtk, 22. julija, pop. ¼4 hodž. w Sserbskim Domje **herbsta konferenca** ewangeliskich duchownych, jo by wuradžowala wo tym, štož je f spomoznju sa ewangelisku zyrkej mjes Sserbami a ja herbsto-němste wožadny. Wona iměje ho tež jaběracž f naschim njedželiskim lopjenikom „Pomhaj Bóh“. Jeho wudawarka je pschi nětcžisichich wobštejnoscžach a placžisnach pschihadžowala a psches to do wustofsejow pschischla. Hacž dotal hišceje f mērneho cžaza wobkhowana placžisna je ho, kaž f lopjenka hameho wucžitafch, stōncžnje wo něšto male powyšchila. To by ho dyrbiato hižo priedy stacž! Wschitžy Sserbjo móža pak tu f idžerženju tuteho lopjenka tež psches to pomhacž, jo jo dale rosschěrjeja. Pschetož w něotrych kónzach a wožadach je jich to pschezo hišceje malo, kofsiž jo cžitaju. Hdžž herbsti ratar a dželacžer tež w lēcže wšchēdny džer khwile nima f cžitaju, njedjelu pak tola hwoje „Pomhaj Bóh“ f ruzny wofmje a pschecžita. So bychu to pschezo hišceje wjazny cžitafkow a cžitafkow byli!

R rospominanju.

Najch pschecžel, ratariski dželacžer w Němzach, pišche nam jažo wšchelafore, mjes druhim tole. Esu to jednore ale dobre myšlicžst f luda. Jednore je tež, po nimi cžinicž; ty dyrbišch to jeno chžycž.

Wjele na tym wina, jo njekafanstwa a njewēra pschezo bóle pschiběraju, je to, jo wulki džel luda w tofstej cžmi a hluposcžiči khodži; tuta cžma a hluposcžič žu wšchelafke pschiwěry a bludy. Ja chžu tuhdy něotre tajke wězy trochu rofkafscž a rosčafscžicž.

Pobožnosć.

Wjele ludži ma wo pobožnosćiči wopacžnu myšl. Woni hebi myšla, jo jedyn fromny cžowjeł dyrbi pschezo tak bóle ham sa ho byčž a jo dyrbi pschezo srudny byčž. Srudni pak woni njekhadža pschezo byčž, a tehodla woni f žyła Božim kofnjam f pucža džej a bo f žyła wo nabožinje ničžo wjazny wjedžecž njekhadža. Tuta myšl pak je jara wopacžna, pschetož w Salomonowych a Sirachowych knihach bhwa cžlowjeł na wjazny městnach napominany, jo by pschezo wjekelcže myšle byl a ho hwojeho žiwjenja wjekelil; pschetož psches stajnu srudnu myšl bhwa cžlowjeł khorowaty a f cžafkom stary, a cžlowjeł dyrbi ho pschi tym f žylej možu na kēdžbu bracž, jo njeby ničžo sšeho cžinil. Tehodla je jara f porucženju, jo by cžlowjeł kōdže lēto, je-li móžno, ras Salomonowe a Sirachowe knihi pschecžital.

Žorty.

Dobre žorty cžinicž, f temu dyrbi cžlowjeł dar a schil mēč. Shtož chže žortowacž, tōn njedyrbi pschi tym na žanym cžlowjełu šhrěschicž ani tež se hłowami a njedyrbi nifeho wuškēchowacž, tož njedyrbi ničžo hewaf hrěschne abo njepōcžiwne rēcžecž. Shtož ho po tym sčozuje, tōn budže wot wšchēch rosmunych ludži luhowany.

Tola nětko žu wjele ludži, kofsiž nimaja žadny dar a schil f žortowanju, a hebi tola myšla, jo něšto móža. Čži nětko pōcžinaju někoho wuškēchowacž abo se hłowami nabbēchowacž abo njepōcžiwne rēcže rēcžecž, jo ho kōdžny rosmunny cžlowjeł tych hamych gratuje. Tajžy blažni ludžo bychu šepje cžinili, hdžž bychu hubu džerželi, kaž Bože piškmo praji: „Wlafny by tež sa mudreho džeržane byl, hdžž by hubu džeržaf.“

Ponižnosć.

Wdy dyrbinny ponižni byčž. To pak njeje mēnjene, jo dyrbinny ny se wšchēmi stymu ludžimi dobre towarstwo džeržecž a ho f jich žylym rēcžam woschēcžerjecž abo hmejotacž, abo hami šle wězy hōbu žwantoricž. Ně, ženje. Runje natwopał dyrbi kōdžny cžlowjeł wěstu hwojatu hordoscž mēč, wōn dyrbi wšchē šle rēcže a wšcho šle hidžicž a šazpiwacž, runje tak wšchēch hlupych žwafow a šych ludži ho šdalowacž a jim f pucža hieč. Tola ho hamo rošmi, jo, shtož ma dar f temu a škladnocž, tōn dyrbi šphtacž, bjesbōžnych na prawy pucž pschinjescž. S. S.

Shtož khudny datwa, pōcžuje Knjesej.

* * *

Stowa štwōrba w nowym narodže štwōrba wo wjele truchach pschetrjechi.

* * *

Wšchēcž pak Šhrystuža a wostań žyle pschi hōwēcže, abo pak wostań hōwēt žyle a wobkhowaj Šhrystuža.

Listowanje.

S. S. Wutrobny džaf sa lube pōgnski. Pschewemy f žylej wutrobu dobre wuhojenje a wotkhorjenje a rune tak wutrobnje tež, jo by Wam móžno bylo po dofhich lētach šdalenja ho šažo štrawny do Sserbow wrōcžicž. Pschi wšchēj nuy wobydlenjom, wofebje tež tam wo waschich kōnzach a tu wo městach, budže tu w Sserbach ja Waš městacžka sa, Bóh daj, rjany wjecžor žiwjenja. Redakžija.

— — — Sa pscheproschjenje wutrobny džaf! Njemóžemy hōbu pschicžicž; wjekelinty ho pak na to, jo hēmny tu něšto wo pucžowanju Sserba psches Sserby rosprowjecž. Njekh Čži tuto pucžowanje psches herbstu Ružicu pschinjecže wofschewjenje a pōhlnjenje po dofhich lētach napinazeho džēla w dalofim mēcže a w krajnje, kotraž ma w tym, shtož hubjene šastaranje f žyrobunastupa, hōbu přenje městno. Šust špšcheho namafsch wēscže pola najchich herbstich hospofow. Tak wšcho dobre na pucž! Redakžija.

Samolwity redaktor: faraf Wyracž w Rožacžizach.

Wudawa „Sserbska Ružica“, družstwo f wobm. kul.

Čžiščēž Šsmolerjecž knihicžisčēcžerije wo Sserbskim Domje wo Budyščinje.